

M I C H A E L

občasník farností
Krouna a Pustá Kamenice

č. 6/Vánoce 2012

Slovo otce Vladimíra

Drazí farníci z Krouny a z Pusté Kamenice, advent pomalu skončí a na dveře již klepou Vánoce. A starý rok si podá ruku s novým. Co vyhlížíme a na co čekáme, to nastává a předčí i ta nejodvážnější očekávání. Nový rok se začne rodit, ale ten starý tím neztratí na ceně. Bůh dal smysl dějinám, připravil člověku budoucnost, zasloužil mu spásu a daroval mu novou důstojnost. On plní své sliby, ale také od nás očekává spolupráci a víru.

Bratři a sestry, všem vám a každému zvlášť děkuji, že setrváváte na cestě křesťanské víry a hledáte dobra Božího království i v dnešní době anebo zejména v dnešní době. Dík, že jste se každý dle svých schopností a sil zapojili do života a budování našich farností službou, prací, modlitbou i rozmanitou obětí, aby prospívala v Duchu svatém. A hlavně díky těm, kdo tak činili s láskou.

Přeji Vám radostné oslavení svátku Božího narození, milostiplný čas vánoční prožitý v kruhu svých nejdražších, hodně sil do všeho dobrého v novém roce a stálou ochranu Panny Marie. Kéž Pánu dovolíme a kéž to učiní, že obohatí nouzi našich dní a ochudí přepych naší doby. Boží požehnání pro vás, pro farnosti, pro osoby nemocné, smutné a opuštěné, pro naše obce i celý náš národ vyprošuje

P. Vladimír Handl

Pozitivní šuška – no kdo to kdy viděl?

Vzdálená doba, daleká země, všední událost – narození dítěte. Dvě důležité okolnosti: chudoba a radost. Ježíš přišel do chudoby, v jaké bychom dnes sotva uměli žít.

My prožíváme chudobu vztahů. Vnímáme ji nepříjemně v úrovni politické i ekonomické; obáváme se o vztahy pracovní. A vztah ke stvoření? Naše ekologická stopa je zarážející. Podle spotřeby Středoevropanů by lidstvo potřebovalo čtyři Země. Kéž bychom žili jako apoštol národů svatý Pavel – umím žít v nedostatku, umím žít v nadbytku.

A radost? S narozením se pojí skutečnost dnes málo vídaná – pozitivní šuška. Mnoho sousedů a známých si o tom všem povídalo, zpráva šla od úst k ústům, po judských horách – a mnozí se radovali z jeho narození.

Radostnost je způsob pro šíření jistých zpráv nenahraditelný. Je postojem nezbytným pro věrohodnost života křesťana. Pokud bychom byli zasmušilí, zůstaly by nám jen stížnosti na špatnost světa a poukazování na nedodržování Desatera.

Ano, jako bezbranné dítě v jesličkách se někdy cítíme nemohoucí v soukolí událostí, které nemůžeme ovlivnit. Je ale jeden podstatný zdroj radosti: víra, jejímž prostřednictvím se vzdálené dítě přiblíží. Zemřelo, ale žije a jeho andělé zpívají bez přestání. Pokud mu věřím, že je dítětem jedinečným, pak se i můj život stává jedinečným. Jsem sourozencem chlapce z královského rodu.

Je nadějeplná tma noci Božího narození. Nepřicházejí Vánoce, přichází živý Bůh.

Holík Martin: Pane, ať slyším!

Neviditelný

Konečně napadl hebký bělostný sníh a přišly Vánoce.

Vojta Kaltounek seděl vedle dědečka v chrámové lavici a poslouchal varhanní koncert. Tolik hudby! To přece nemůže hrát jeden jediný hudebník, myslel si Vojta, tam jich musí sedět víc! Určitě aspoň dva! A snažil se dohlédnout k varhanám. Kdepak, tohle by jeden nesvedl! A věru to bylo těžko k uvěření, tóny se proplétaly, vylétaly v celých vějířích z píšťal a hnaly se po klenbě a kolem zdí a proudily kolem Vojty, až se v nich chlapec ztrácel.

A pak koncert skončil, děda zavedl Vojtu domů a šel ještě koupit rybu, zatímco Vojta se schoulil v tichu pokoje. Chtěl si všechno srovnat v hlavě. Ani za babičkou do kuchyně nešel. A v tu chvíli cinkl telefon. Nijak hlasitě, jen tak lehce, jako ve snu.

„Haló, tady Vojta,“ řekl kluk, ale na druhém konci se ozval vzdech. Pak si neznámý dodal odvahy a Vojta uslyšel prapodivný zpěvný jemňoučký hlas: „Haló... tady... jak to jen říct? Jsi ty ten chlapec, co byl dneska na koncertě, vid’? Já jsem tam pomáhal, tys mě sice nezahlédl, ale byl jsem vedle varhaníka, hrál jsem s ním. Jenže mě nebylo vidět. Jsem neviditelný.“

„Neviditelný? Jak to?“ vyhrkl Vojta. „Ty jsi ufon nebo co?“

„Ne, to ne,“ ozval se hlas, „ty mi asi nebudeš věřit, ale já jsem Boží anděl. Na Vánoce na koncertech vždycky trochu vypomáhám, aby to znělo bohatě, víš? Vznešeně. Jenže se mi stala taková věc... Jsem v tomhle kraji poprvé a... jsem zkrátka v tísní.“

„Něco se ti stalo? Potřebuješ něco?“ ptal se Vojta a samou horlivostí div nesletěl ze židle.

„Měl jsem takovou mapku,“ vysvětloval nešťastný hlásek, „plánek, kde budou další koncerty, a někde jsem ho ztratil. A teď

neznám cestu, nevím, kde jaké městečko leží, a večer už mám další hraní.“

Vojta byl hned plný ochoty. „Ale to já ti poradím, já to tu dost znám,“ halasil, „a když nebudu vědět, vytáhnu mapu, však děda ji tu má někde v zásuvce.“

A Boží anděl řekl: „Tak že bych se osmělil a stávil se u vás, u vašeho okna?“

„Osměl se, anděli, osměl!“ jásal Vojta, ale v tom se zarazil. „Jenže tys říkal, že nejsi vidět, jak to uděláme?“

„Dobře, žes mi to připomněl,“ řekl neviditelný. „Hned zajdu do naší andělské půjčovny a vypůjčím si nějakou podobu, snad tam ještě nějaká zbyla, to víš, o Vánocích je tam velký nával. Bratři je potřebují k různým službám. Jenže s hmotnou podobou se taky mění hlas, na to nezapomeň, to jistě chápeš,“ švitořil neviditelný. A Vojta kývá – chápu, chápu. Ale pak musel rychle položit sluchátko, v síni zadupala maminka, naštěstí šla za babičkou do kuchyně chystat salát a kdovíco. Vojta je jako na trní. A není divu. Takový úkol, taková nečekaná událost! Co teď? Co dřív? Co když neviditelný jejich okno nenajde? Vlastně on už nebude neviditelný, jistě nějakou podobu sežene. Přijde jarým, svěžím krokem jako španělský král, nebo aspoň jako jejich mladý učitel!

Sotva Vojta otevřel okno a vystrčil kudrnatou hlavu, zastavila dole motorka. Takový starý oježděný krám. A na ní plandá promrzlý chlápek, ani obličej mu není vidět, jak je zachumláný, sundává rukavice, utírá si nos a pak se obrátí na Vojtu: „Do Lomnice, prosím tě, doprava nebo rovně?“

Tohle určitě není Vojtův tajemný host! Kdepak, na takové motorce! „To musíte do hor,“ říká Vojta. „Je to kousek v horách, tamhle jsou vidět.“ A dost, víc Vojta neřekl a chlápek taky víc nečekal. Natáhl rukavice, kývl na Vojtu a odfrčel.

Vojta vyhrabal ze zásuvky mapu, rozložil ji po stole, ale pak si narazil čepici, popadl bundu a utíkal před dům. Co když je neviditelný někde nablízku?

Ulice byla prázdná. Cupitala tu jen stará paní, hůlku v ruce. Opatrně, aby neuklouzla, u Vojty se zastaví a opře se maličko o podezdívku.

„Musím si drobet vydechnout,“ říká chlapci. „Je ještě daleko k autobusu?“

„Stanice je za rohem,“ mávne rukou Vojta a myslí si: Jen aby tu dlouho nestála, nebo neviditelný ani nepřijde. Zahlédne ji a vytratí se. Jak jí jen říct, že čekám důležitou návštěvu? „Jedu do Nové Vsi,“ vypráví paní Vojtovi a vůbec nespěchá. „Ani nevím, který autobus mě tam zaveze. A je-li ta Nová Ves daleko. Nevíš, hochu?“

„To bude vědět autobusák. Ten vám všechno řekne,“ povídá Vojta. „Ale radši si pojd'te stoupnout za roh, aby vám třeba neujel.“ A sebere ze země její kabelu a nese ji sám na stanici za roh, paní cupitá za ním. A už je kluk zase zpátky a vyhlíží hosta. Čeká, čeká, ale Boží anděl nikde. Žádné zvláštní zjevení nepřichází, kolem proběhne pár kluků, pak listonoš spěchá s balíkem a pak se vrací dědeček Kaltounek s kaprem v síťovce a žene Vojtu domů.

Vojta váhavě vklouzl do pokoje a srdce se mu rozbušilo: na stole sedí malinký ptáček, přiletěl otevřeným oknem jako zázrak. Pokukuje kulatým očkem po Vojtovi, a teprve když se Vojta přiblížil na dosah, vylétl zase ven, břicho mu zazářilo jako červánek. Čermáček! Byl tu čermáček! Co tu asi hledal? Zrnko, nebo něco jiného...?

Hejná Olga: Betlémská flétna a jiné vánoční příběhy.

Proč byl u jesliček oslík s volkem

Zatímco Josef s Marií putovali do Betléma, jeden z andělů svolal všechna zvířata, aby mezi nimi vybral ta nejvhodnější, která budou v chlévě pomáhat Svaté rodině.

Jako první se samozřejmě hlásil lev: „Jen král je hoden sloužit Králi světa,“ zavrčel. „Já se postavím ke vchodu a každého, kdo by se chtěl k Ježíškovi jen přiblížit, roztrhám!“

„Jsi příliš hrubý,“ odmítl ho anděl.

Andělovi se k nohám ihned začala lísat liška. Vychytrale ho s nevinným pohledem přesvědčovala: „Nejvhodnější jsem přece já. Každého rána pro Božího syna ukradnu nejlepší med a mléko. A Marie s Josefem se se mnou také budou mít dobře. Každý den jim přinesu mlad'oučkou slepici.“

„Ty jsi příliš nepoctivá,“ namítl anděl.

Po těch slovech před andělem roztáhl svůj nádherný ocas páv. Zamával mu peřím duhových barev před očima a prohlásil: „Se mnou se i obyčejná stáj změní v královský palác, který by jim záviděl i Šalamoun!“

„Ty jsi zase moc pyšný,“ mínil anděl.

Zvířata předstupovala před anděla jedno po druhém a vychvalovala své největší přednosti. Marně. Andělovi se nezamlouvalo ani jedno z nich. Ale všiml si osla a vola. Pracovali na poli u vesničana, který bydlel poblíž betlémské stáje.

Anděl na ně zavolal: „A co můžete nabídnout vy?“

„Nic,“ odpověděl osel a sklopil skromně dlouhé uši. „My jsme se nenaučili ničemu – jenom pokoře a trpělivosti. Všechno ostatní nám přinese jenom rány holí.“

Vůl však nesměle namítl, aniž by vzhlédl od země: „Ale čas od času bychom mohli odhánět mouchy dlouhým ocasem.“

Konečně se anděl spokojeně usmál: „Právě vás jsem potřeboval!“

Ferrero Bruno: Vánoční příběhy pro potěchu duše

Restaurování varhan v kostele sv. Michaela archanděla

Krounské varhany byly v posledních letech ve velice žalostném stavu. V roce 2011 bylo Ekonomickou a Pastorační radou farnosti rozhodnuto, že je třeba tento stav řešit.

Varhany byly dne 20. 5. 2003 prohlášeny Ministerstvem kultury České republiky za samostatnou movitou kulturní památku, což pro opravu varhan znamená především nutnost spolupráce s Národním památkovým ústavem. Na každý zásah do varhan – kulturní památky – musí být vystaveno závazné stanovisko z úseku památkové péče. Po několika návštěvách odborníků z památkové péče, restaurátorů a zaměstnanců Pardubického kraje se rozhodlo o odborném restaurování. Restaurování je ovšem o jiných finančních částkách než obyčejná oprava.

Sbírka

Našli se nadšenci (Jana Renzová, Hana Moravcová, Jan Šmok ml.), kteří se rozhodli, že půjdou za farníky do jejich příbytků a poprosí je o dar na restaurování varhan. Tato akce proběhla během měsíce dubna 2011. Byl vytištěn pamětní lístek, na kterém je na jedné straně fotografie kostela sv. Michaela archanděla a poděkování za poskytnutý dar. Na druhé straně je fotografie varhan a krátký text o jejich historii. Tato spontánní akce přinesla nečekanou částku 106.530,- Kč.

Podánilo se získat dotaci od Pardubického kraje v částce 30.000,- Kč. Otec Vladimír zajistil sponzorský dar od krounské firmy MIAS spol. s r. o. ve výši 100.000,- Kč. Sponzorský dar jsme dostali též od firmy PETROF Hradec Králové v částce 5.000,- Kč.

Lidé nosili své dary také přímo na faru do rukou otce Vladimíra nebo je posílali na bankovní účet farnosti. Na účet bylo připsáno např. 10.000,- Kč, které zaslala na varhany MUDr. Jiřina Ptáčková – vynikající hlinecká ortopedka. Stalo se také to, že za otcem Vladimírem přišel dárcce, který věnoval na varhany 75.000,- Kč, ale chce zůstat v anonymitě.

Na konci roku 2011 činily dary na restaurování varhan včetně dotace od Pardubického kraje celkem 342.640,- Kč.

Zahájení restaurátorských prací

Prvním rozhodnutím závazným stanoviskem z úseku památkové péče v Hlinsku byl souhlas se zásahem odborného restaurátora do varhanní skříně.

Ve středu 20. července 2011 restaurátor pan Karel Ungr odborně otevřel varhanní skříň a provedl sanaci a konzervaci skříně včetně průzkumu barevných vrstev. Boční pozlacené řezby demontoval a odvezl do své dílny, kde byly sanovány a petrifikovány ponorem do roztoku proti dřevokaznému hmyzu. Stejně tak korpus skříně byl v následujících dnech sanován. Pan Ungr vyspravil praskliny v bočních stranách skříně, okraje výplní, které byly silně ulámané, zarovnal a vysadil smrkovým dřevem. Praskliny vyretušoval olejovými barvami.

Dále provedl, dle požadavku památkové péče, průzkum barevných vrstev, a to za přítomnosti ak. mal. a restaurátora Jiřího Látala z Litomyšle. Po provedených sondách a vzájemné konzultaci došli oba k závěru, že varhanní skříň je ve výsledku natřena olejovou imitací mramoru. Ovšem sondy potvrzují starší

barevnost. Varhany byly původně natřeny bolusovým červeným podkladem a na tomto je nanese slabá šedomodrá stínová barva. Toto se týká korpusu a výplní skříně. Na profilových římsách je opět bolusový červený podklad a na něm nanese van Dyckova hněd'. U pozlacených řezeb je druhotná (tedy současná) vrstva pozlacená metalovou folií. Pod ní je stříbření plátkovým stříbrem na lesk. V mřížkách bočních řezeb je pod metalovou folií hnědočerná barva (snad černý bolus nebo tempera).

Znamená to tedy, že varhanní skříně měla původně jiné barevné řešení: skříně byla šedomodrá, profilové římsy hnědé a pozlacené řezby byly stříbrné. Současné barevné provedení varhanní skříně bylo tedy někdy později barevně přizpůsobeno hlavnímu interiéru kostela.

Zástupci památkové péče se dohodli, že nebudou trvat na provedení restaurování varhanní skříně na původní barevnost a to především z důvodu nedostatku financí.

Výběrové řízení na restaurování varhanního stroje

Výběrové řízení proběhlo 17. listopadu 2011. Ze tří oslovených restaurátorů se ozvali dva. Z nich byl potom výběrovou komisí vybrán na restaurování varhanního stroje MgA. Dalibor Michek, varhanář a restaurátor ze Studének u Jihlavy. Dle jím vypracovaných podkladů vyplynulo, že celková částka na restaurování varhanní skříně činí 783.200,- Kč (včetně DPH v sazbě platné v listopadu 2011). Opravdu částka nemalá, která se pro naši farnost stane na dlouhou dobu velkou starostí.

Žádosti o granty a dotace

V roce 2011 byly vypracovány (nemálo jednoduché a na přílohy velmi náročné) žádosti o dotace a granty. Jednalo se o:

- Žádost na Ministerstvo kultury ČR na zařazení akce „Restaurování varhanního stroje v kostele sv. Michaela, archanděla v Krouně“ do Programu restaurování movitých kulturních památek na rok 2012. Ministerstvo však na restaurování nepřispělo.
- Žádost na Pardubický kraj o grant v Programu stavební obnovy a restaurování kulturních památek a drobných objektů památkového charakteru na rok 2012. Výsledkem bylo poskytnutí 90.000,- Kč.
- Žádost na Obec Krouna o příspěvek na restaurování varhan v roce 2012. Obec poskytla na opravu 30.000,- Kč.

Za opravu varhan bylo v letošním roce zapláceno celkem 353.400,- Kč (z toho poskytl Pardubický kraj 90.000,- Kč a Obec Krouna 30.000,- Kč).

Také na příští rok žádáme o podporu z Ministerstva kultury ČR a doufáme, že fakt, že restaurátorské práce již byly zahájeny a že farnost do oprav vložila nemalé vlastní prostředky, bude dostatečným argumentem pro vyhovění naší žádosti. S žádostí o finanční podporu v roce 2013 se obracíme také na Pardubický kraj i Obec Krouna.

Všem, kdo přispíváte na opravu varhan v našem farním kostele, děkujeme.

Hana Moravcová

Představujeme (nové) služby ve farnosti

U varhan ještě chvíli zůstaneme. Funkční varhany jsou jistě dobrá věc, ale co by byly varhany bez „funkčního“ varhaníka? Přinášíme rozhovor s dlouholetou krounskou varhanicí Janou Renzovou.

Jano, jak dlouho hraješ na varhany a jak dlouho hraješ v kostele?

S hraním jsem začala ve čtvrté třídě ZŠ, to mi bylo asi 10 let. Začala jsem navštěvovat hodiny klavíru u pana učitele Navrátila. Na varhany v kostele hraju od 14 let.

A jak ses k tomu hraní v kostele vlastně dostala?

Přišlo to z nenadání. Pamatuju si, že k nám přijel pan Šmok, že mám jít v neděli hrát, protože Blanka, už nevím z jakého důvodu, nemohla. A tak jsem do toho spadla a od té doby jsem s panem učitelem Navrátilem na hodinách klavíru cvičila jenom kostelní písně a tak jsem se připravovala.

Jak vypadá příprava varhaníka na liturgii?

Příprava varhaníka spočívá v tom, že musí vybrat k dané neděli, svátku či slavnosti vhodnou píseň, doprovod v dané tónině a žalm. Většinou se zběžně připravuji v sobotu večer. Výběr písní jsem většinou konzultovala s o. Vladimírem, ale už nějaký čas se řídím dle Direktáře pro varhaníky. Písně vybírám podle něho a ještě sleduji internetové stránky pro varhaníky, kde je doporučena vhodná píseň dle vstupní antifony dané neděle.

Je to náročná služba?

Služba varhaníka je náročná na čas a je velmi unavující zvláště v případě, když je ve farnosti pouze jeden varhaník. Musím říct, že bez pomoci mých rodičů, kteří mi pomáhají s dětmi, aby mohla chodit hrát i v týdně, bych jen těžko mohla tuto službu vykonávat. Za to jim veliké díky. A ještě bych chtěla zmínit další dvě osoby, které mi pomáhají se zpěvem a jsou vždy ochotné a

velmi vstřícné zvláště před velikonoce a vánoce, kdy je třeba více zkoušet. Veliké díky Tereze Gregorové a Alči Hromádkové. A tobě, Martine, a všem členům scholy za hudební doprovod při mši s dětmi.

Máš nějaký cíl jako varhanice, nebo na co se třeba těšíš?

Určitě se těším, až v našem kostele poprvé zazní nově opravené varhany.

Bude to určitě velký zážitek a i pro Tebe osobně významná událost, být varhanicí, během jejíž služby proběhne takováto generální oprava. To se přihodí jednou za 200 let! Víš, kolikátá jsi varhanice?

Kolikátá jsem, to bohužel nevím. Myslím, že ani ve farní kronice to není zaznamenáno.

Ještě před časem bychom alespoň pár Tvých předchůdců napočítali podle jmen vyrytých na skříni varhan. Taky se tam podepíšeš, až bude opravená? ☺

Zcela jistě se nepodepíšu, už jen z důvodu tak nákladného restaurování varhan.

Co bys ještě ráda dodala?

I když je to pro mě někdy velmi náročné, uvědomuji si, že služba, kterou mi Pán svěřil, je tak krásná. Mohu oslavovat našeho Pána hudbou a zpěvem. Velmi za to děkuji a jsem vděčná, že mohu být varhanicí v naší farnosti.

Jani, také mi Ti děkujeme. V tuto chvíli nejen za rozhovor, ale především za Tvou službu. Její náročnost si někdy třeba ani neuvědomujeme a liturgii s doprovodem varhan bereme jako samozřejmost. Ale ono to tak v žádném případě není. Můžeme být jako farnost vděční, že máme „funkční“ varhanici a přejme si, abys jednou měla také své pokračovatele. Díky.

Pořad bohoslužeb

PONDĚLÍ – 24. prosince – ŠTĚDRÝ DEN (vánoční vigilie)

16.00 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

22.00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

ÚTERÝ – 25. prosince – slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

8.00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9.30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

11.00 hod. mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v Otradově

15.00 hod. pobožnost u jesliček v kostele sv. Michaela v Krouně

STŘEDA – 26. prosince – svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

8.00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9.30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

NEDĚLE – 30. prosince – svátek SVATÉ RODINY

8.00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně (s obnovou manželských slibů)

9.30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

PONDĚLÍ – 31. prosince – poslední den roku (Silvestr)

14.30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

16.00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

ÚTERÝ – 1. ledna – slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE

8.00 hod. mše sv. v kostele sv. Michaela v Krouně

9.30 hod. mše sv. v kostele sv. Anny v Pusté Kamenici

11.00 hod. mše sv. v kostele sv. Bartoloměje v Otradově

Aktivity dětí a mládeže ve farnosti

Již přes rok probíhá téměř každý měsíc (s výjimkou letních prázdnin) na faře v Krouně aktivita Setkávání dětí. Při každém setkání se věnujeme krátké katechezi, která se vždy vztahuje k aktuálnímu tématu v rámci liturgického roku, hrajeme nejrůznější hry a společně se modlíme, popř. jedeme na výlet. Pro velký zájem ze strany dětí, uvažujeme o tom, rozdělit je do dvou skupin podle věku.

Zhruba v posledních třech měsících se také vždy na první pátek po mši sv. na faře v Krouně schází skupinka mladých lidí, kteří se společně modlí, hrají hry a diskutují o duchovních věcech. V rámci tohoto setkávání, jsme se také zúčastnili Vikariátního Silvestru, jehož oslava se konala 1. 12. 2012 na faře v Hlinsku. Do budoucna plánujeme účast na dalších dostupných akcích, které by mohly být přínosem pro náš duchovní život a potažmo i pro službu ve farnosti.

Ráda bych tímto mezi nás také pozvala ty, kteří se našich aktivit z nějakého důvodu ještě nezúčastnili a mohli by mít zájem o podobné společenství mladých lidí. Aktuální informace o setkáních se lze vždy dozvědět z nedělních ohlášek nebo mě případní zájemci mohou kontaktovat na tel. čísle: 731 074 092.

Také bych chtěla vyzvat naše farníky k modlitbám za naše děti a mládež. Myslím, že je všichni opravdu potřebujeme. V dnešním konzumním světě je velice těžké být mladým křesťanem a stát si za svým přesvědčením. Lidé zvenčí mají o Bohu a o křesťanství často velmi zkreslené představy, a to zde nemluvím o silném zaujetí, řekla bych až nenávisti vůči katolické církvi. Setká-li se mladý člověk s takovými názory či nátlakem ze strany nevěřících, mohlo by to mít na jeho víru zhoubný vliv.

Pamatujme také, že ne každý mladý člověk, který konvertuje ke katolické církvi, má pro svůj duchovní život oporu v rodině.

Na závěr bych všem čtenářům Michaela chtěla popřát radostné prožití oslavy narození našeho Pána Ježíše Krista a do nového roku 2013 stálou ochranu Panny Marie, naší něžné a milující Matky.

Jana Odvárková

Tříkrálová sbírka, žehnání domů a bytů, orelský ples

Tříkrálová sbírka 2013

Buďte štedří, až k Vám přijdou **v sobotu 5. ledna 2013** Tři králové – děti koledníci. Výtěžek sbírky je určen především na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším jinak sociálně potřebným skupinám lidí.

Žehnání domů a bytů

Ten samý den jako Tři králové, tedy **5. ledna 2013**, Vás v případě Vašeho zájmu navštíví **otec Vladimír, aby požehnal vaše domy a byty.**

Orelský ples

Orel jednota Krouna vás srdečně zve na tradiční ples, který se uskuteční **25. ledna 2013 od 20:00 hodin** v orlovně v Krouně. Těšit se můžete na výbornou kuchyni, k tanci a poslechu zahraje skupina Trik.

Společná pouť chrudimského a litomyšlského vikariátu za nová kněžská a duchovní povolání

Od května do listopadu probíhal v rodišti sv. Vojtěcha - Libici nad Cidlinou cyklus poutí věřících ze všech vikariátů Královéhradecké diecéze. Několikátým rokem se po hlavní svatovojtěšské pouti na konci dubna každou poslední sobotu v měsíci konají v místě novény, k nimž jsou připojeny prosby za nová duchovní povolání.

Pouť chrudimského a litomyšlského vikariátu se konala 24. listopadu. Z naší farnosti jsem se ráda zúčastnila poutě také já se svojí maminkou. Z Hlinska jsme vyrazili společným autobusem a na zastávkách Hrochův Týnec a Chrudim přibrali další poutníky. Cestou do Libice jsme zazpívali písničku, pomodlili se ranní chvály a také se dověděli více o biskupovi - například, že Vojtěch jako chlapec těžce onemocněl a když po prosbách k P. Marii z nebezpečí vyvázl, jeho otec přislíbil, že z něj vychová kněze.

Kolem deváté hodiny jsme přijeli do Libice. Sešlo se nás asi 200 poutníků a o půl desáté začala modlitba radostného růžence v místním kostele sv. Vojtěcha. Následovala společná mše svatá, kterou celebroidl chrudimský vikář o. Jiří Heblt spolu s dalšími třinácti knězi. V homilii o. Jiří vzpoměl svůj vlastní cestu ke kněžství, a podal tak krásné svědectví. Po mši jsme v prostém procesí putovali na slavníkovské hradisko, kde naše modlitby za duchovní povolání vyvrcholily. Pomodlili jsme se prosby za duchovní povolání, zazpívali českou hymnu a dostali požehnání od všech přítomných kněží. Pouť jsme zakončili v Poutním domku sv. Střezislavy (Střezislava je maminka sv. Vojtěcha). Tam pro nás bylo připravené výborné pohoštění od poděbradské farnosti a mohli jsme si společně popovídat a sdílet své zážitky.

Rozhodnutí diecézního biskupa o odpustcích v Roce víry

V návaznosti na dekret Apoštolské penitenciárie **ustanovují následující posvátná místa**, na kterých lze kdykoliv během **Roku víry (od 11. října 2012 do 24. listopadu 2013)**, za podmínek daných dekretem, **získat plnomocné odpustky:**

- katedrála Svatého Ducha v Hradci Králové
- arciděkanský kostel sv. Bartoloměje v Pardubicích
- chrám sv. Barbory v Kutné Hoře
- poutní a farní kostel Panny Marie Pomocnice na Chlumku v Luži
- poutní kostel Sedmi radostí Panny Marie v Malých Svatoňovicích
- poutní a farní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Neratově
- opatský a farní kostel Narození Panny Marie v Želivi
- farní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Číhošti
- poutní kostel sv. Alfonse (Českomoravská Fatima Koclířov u Svitav)

Zároveň stanovují následující dny, kdy lze na kterémkoli posvátném místě, za podmínek daných dekretem, **získat plnomocné odpustky:**

- 08. prosince 2012 – slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
- 25. prosince 2012 – slavnost Narození Páně
- 01. ledna 2013 – slavnost Matky Boží, Panny Marie
- 31. března 2013 – slavnost Zmrtvýchvstání Páně
- 05. července 2013 – slavnost sv. Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa, patronů Evropy
- 15. srpna 2013 – slavnost Nanebevzetí Panny Marie
- 24. listopadu 2013 – slavnost Ježíše Krista Krále

Dnem papežského požehnání, spojeného s odpustky, stanovují **19. 5. 2013 – slavnost Seslání Ducha Svatého**, požehnání bude uděleno v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové.

+ Mons. Jan Vokál, biskup královéhradecký

Výzva čtenářům

Pokud by chtěl kdokoliv přispět do některého z příštích vydání našeho občasníku, může tak učinit, budeme rádi.

Podělte se o své zážitky z aktivit farnosti, kterých se zúčastníte, o svědectví a zkušenosti s Božím působením ve vašem životě. Příspěvky zasílejte na email: vtipilek@post.cz
V případě vašeho zájmu příspěvky otiskneme anonymně.